

Dúas décadas

Descrição

“A ese país que non tira a toalla”

“A ese país que non tira a toalla”

Como facer Galicia? Con sentido de país, xenerosidade e perspectiva, pensando en nós como suxeito colectivo. Se iso é realmente o que se precisa, da a impresión de que estamos a tirar pedras contra o noso propio tellado. O problema somos nós. Galicia é un país marabilloso, pero ten un gran hándicap: está habitado por galegos. Precisamos un workshop que estimule esa dúbida creativa da que falaba Plácido Castro e asegure un cambio de cultura, creando espazos para o entendemento, pondo ideas sobre números e viceversa. É un exercicio de nutrición e de capacidade de integración indispensable para gañar amor propio e evitar que por desleixo ou simple abominación se estraguen os nosos recursos de todo tipo restándonos posibilidades de actuación no complexo mundo actual.

Fronte a tanta inercia desesperante, cómpre reivindicar a enerxía desa sociedade civil que cre en si mesma, nun bulir constante de ideas e proxectos, con galegos dotados de relevancia nas mais diversas áreas, en todas as esferas. Esa sociedade está lista para marcar o rumbo, tomar as rendas, pero carece de conexión efectiva cunha clase política extraviada. Uns pasan as mañás contando fabas e as tardes botando balóns fóra. Outros realizan invocacións de signo case apostólico totalmente fóra da realidade. Os últimos, ante o espello, dubidan entre a cosmética e a cirurxía. A bifurcación poder-sociedade é expresión dunha desconfianza que non fixo outra cousa que medrar nos últimos tempos. É produto, entre outros, dese afán subalternizador do poder institucionalizado, gobernamental ou non, habitualmente só xeneroso en estupidez, onde prolifera a perda de respecto cara a independencia dos demais, a quen quixeran ver subsumido nunha dependencia negadora e destrutiva.

Velaí os poderosos obstáculos estruturais que debemos vencer os que apostamos en diferentes fronteiras por tirar do país configurando as bases doutro poder que non aspira a disputar os liderados políticos pero demandando comprensión e complicidade cara os outros liderados posibles. Non é un problema de recursos económicos. Ou só. Senón de actitudes, de cultura, de mentalidade, tan obtusa que semella reducir o noso ADN a unha marca limitadora. Enerxías hainas. Non se explica doutro xeito a persistencia de vontades pese a tanta hostilidade “natural”. Procedería estarmos orgullosos deses outros emprendedores nados antes da “Administración” que con disciplina, abnegación e entusiasmo, sen buscar o beneficio persoal, son creadores de “outra” riqueza, fundamente social, moito mais pública que a administrativa.

Puidera ser este un outro balance de dúas décadas de IGADI, inmerso nunha sociedade que reclama unha fonda revolución nas maneiras de conducirse, outro espírito para progresar ou, simplemente, ser.

APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Outros

IDIOMA

Galego

Data de creación

Setembro 18, 2011

Metacampos

Autoria : 3717

Data publicación : 2011-10-01 00:00:00